

SUOMEN MINIPOSSUYHDISTYS RY

Suomen Minipossuyhdistyksen tärkein tavoite on tietouden lisääminen minipossuista lajina ja lemmikkinä.

www.minipossuyhdistys.fi

MINIPOSSU

HISTORIAA LYHYESTI

Suomessa kotieläimenä pidettävä minisika on samaa lajia kuin lihasiatkin ja eroaa niistä vain ulkonäöltään.

Minisika on lähtöjään Aasian Vietnamista. Eurooppaan minisikoja tuotiin eläintarhaesityksiin 1950-luvulla. Koska minisian elimistö ja elintoiminnto ovat hyvin lähellä ihmisen vastaavia, niitä on käytetty myös koe-eläiminä.

Pian minisikoja alettiin pitämään myös kotieläiminä. Systemaattisella jalostustyöllä minisioista on saatu yhä pienempiä.

Nykyisin markkinatarkoituksessa saatetaankin käyttää termiä mikropossu.

Kyseessä on kuitenkin lajina sama minisika ja nimitys erottaa vain nykyiset pienemmät minisiat todellisuudessa melko suurista vietnamilaisista roikkovatsasioista.

MINIPOSSU KOTIELÄIMENÄ

Minipossu on aikuisena on n. 20-60kg ja alle polven korkuinen.

Minisikaa ei voi verrata mihinkään muuhun kotieläimeen, se poikkeaa niin käyttäytymiseltään kuin elintavoiltaan kaikista tutuista lemmikeistä. Minisika on erittäin sosiaalinen eläin. Se röhkii ja seurustelee isäntäväkensä kanssa, mutta vaatii myös omaa aikaa ja rakastaa rauhaa. Possun elämän tärkeimmät asiat ovat syöminen ja nukkuminen, eikä niitä ohita mikään muu asia maailmassa.

Minisika on pienenä porsaana arka ja sen sosialistamiseksi on oltava valmis uhraamaan aikaa. Possusta saa mukavan kotieläimen, jos omistaja ymmärtää sian tarpeet ja sen luonteen, sekä tarjoaa sille lajinomaisen elinympäristön.

Sika on laumaeläin ja paras ystävä sille on oma lajitoveri. Se kiintyy myös omaan ihmisperheeseensä ja yleensä suvaitsee hyvin myös vieraat lajit.

Monet possut ystävystyvät myös mm. koirien kanssa, mutta luonnollisesti tämä yhtälö vaatii koiralta tietyn tyyppisiä piirteitä. Joillekin koirille sika voi olla saalis ja eri eläinlajien yhdessäolon tulisi tämän vuoksi tapahtua valvotusti.

KENELLE MINIPOSSU SOPII?

Sika sopii kotieläimeksi ihmiselle, joka haluaa omistaa nimenomaan sian ja vastata sen tarpeisiin. Possu leimautuu voimakkaasti sekä omiin ihmisiin että reviiriinsä.

Minisika EI SOVI KAUPUNKILEMMIKIKSI, koska sen on saatava tonkia maata ja jaloitella riittävästi! Kaikki possut eivät koskaan totu valjaissa ulkoiluun.

Omistajalla on syytä olla loputon huumorintaju, se auttaa sian kanssa elämisessä.

Minisika voi allergisoida siinä missä muutkin eläinlajit.

Omistajan on oltava johdonmukainen ja kyettävä asettamaan possulle selkeät säännöt.

Minisian hankkimista sisäpossuksi ihmiskotiin harkittaessa tulee ottaa huomioon, ettei possu ehkä koskaan opikaan sisäsiistiksi tai että se saattaa tuhota paikkoja vaikkapa yksin ollessaan. Onko tällöin mahdollista siirtää possu vaikkapa ulkorakennukseen asumaan?

HOITO

Perushoitoon kuuluu sorkkien hoito ja lyhennys tarvittaessa, korvien ja silmien puhdistus sekä mahdollinen ihon rasvaus. Karjun torahampaat saattavat myöskin vaatia lyhennystä.

Minipossu rokotetaan vähintään kerran vuodessa sikaruusua vastaan.

Myös sisä- ja ulkoloishäätö tehdään puolivuositain-vuosittain. Emakko saa kiiman kuukausittain ja saattaa tällöin käyttäytyä haastavasti, leikattu karju on todennäköisemmin tasaisin luonne.

Leikkaamaton karju voi olla jopa arvaamaton ja tämän vuoksi vastuunsa tunteva kasvattaja myy karjuporsaat leikattuna, jollei uusi omistaja ole oikeissa käyttää possua jalostukseen. Minipossut elävät n. 10-15v.

Vastoin yleistä luuloa sika on hyvin siisti eläin. Se tekee tarpeensa mielellään samaan nurkkaan ja pitää itsensä puhtaana. Yleensä minisika oppii myös sisäsiistiksi, tätä ei kukaan voi kuitenkaan ennalta varmaksi luvata.

Jo yhden minipossun omistajan on rekisteröidyttävä sikatilalliseksi.

Elintarviketurvallisuusvirasto tiedottaa epidemioista ja eläintenpidosta tulee tehdä selvitys kunnan maaseutuviranomaiselle.

RUOKINTA

Siat ovat kaikkiruokaisia sekasyöjiä.

Ravinto kuitenkin painottuu kasviksiin, vihanneksiin ja viljoihin.

Kiellettyjen listalla ovat suolaiset ja mausteiset ruuat. Myös liian rasvaisia ruokia tulee välttää.

Minipossua voi ruokkia niille tarkoitetulla rehulla tai kotiruualla.

Ylipainoa tulee välttää, mutta liian niukka tai yksipuolinen ravinto voi johtaa puutostiloihin, jotka saattavat oireilla jopa aivotoiminnan häiriöinä.

Minipossun aikuiskokoon ei voi vaikuttaa esim. ruokaa säännöstelemällä, ainoa lopulliseen kokoon vaikuttava asia on geenit.

Tutustumalla porsaan sukuun saatat saada suuntaa jälkeläisten arvioidusta aikuiskokosta.

Syödessään sika voi sotkea. Varsinkin lajitoverien seurassa elävälle sialle jokainen ruokintakerta on olevinaan elinkamppailu. Omasta mielestään sika ei saa koskaan tarpeeksi uokaa ja omistajana on osattava kontrolloida sen määrää tarkkailemalla eläimen vointia.

ELINYMPÄRISTÖ JA ELEKIELI

Elinympäristöksi minisialle sopii hyvin virikkeellinen ja riittävän suuri tarha, aidattu piha. Tarha tulisi sijoittaa niin, että possu pääsee seuraamaan elämää ja ystäviensä puuhia pihalla. Minisialla on oltava säänsuoja ja talveksi sen voi siirtää esim. talliin ja päästää ulkoilemaan sään salliessa.

Syksystä asti ulkoelämään tottunut possu saattaa viihtyä koko talven myös ulkona, mikäli sillä on asianmukainen lämpöeristetty koppi.

Tallissakaan possu ei viihdy yksin, sille sopii kaveriksi moni muukin eläinlaji mutta lajitoverin seura on kuitenkin ensisijaisen tärkeä.

Minisikaa pystyy ulkoiluttamaan valjaissa tai vapaana, jos se on siihen totutettu, mukana kannattaa pitää ruokaa varmuuden vuoksi.

Miellyttämisenhalu possulta puuttuu, mutta se on äärimmäisen fiksu eläin ja helposti motivoitavissa ruualla.

Sian elekieltä on helppo ymmärtää, iloisena se heiluttaa häntäänsä ja vihaisena murisee, saattaa myös kuopia maata ja tehdä valehyökkäyksiä puolustaessaan itseään. Possu nostaa myös karvat pystyyn vaikuttaakseen suuremmalta, jos kokee olonsa uhatuksi.

Rypeminen on sioille myös yksi lajityypillisen käyttäytymisen piirre, tämä tarkoittaa mudassa tai vedessä kierimistä, syy on yleensä tarve viilentää itseään tai suojata ihoa auringolta. Tonkiminen on sioille toinen ominainen tapa, kärsä on on sialle työkalu ja tuntoelin, jossa on uskomaton voima.

Onnellinen ja tyytyväinen eläin on omistajalleen ilo, mutta tämä toimii myös toisinpäin: yhteiselo voi olla täysin mahdotonta, jos possu turhautuu tekemättömänä tai sen perustarpeita laiminlyödään.

Nämä lajityypilliset tavat kuuluvat sialle, eikä sitä tule estää olemasta sika, vaikka ihminen haluaisikin sen kotieläimekseen hankkia.

© Anu Kreivilä

www.minipossuyhdistys.fi

Teksti on säilytettävä alkuperäismuodossaan.

Saa levittää.